

PHẦN BỐN

Thúy Hương sợ chủ nhật Vân Nga tới chỗ dì Quyên sẽ gặp Phi, cho nên con nhỏ nằng nặng bắt buộc Vân Nga chờ nó chở đi, Vân Nga thì cũng chỉ chờ có thể vì Vân Nga nghĩ Thúy Hương là vệ sĩ của Vân Nga, con nhỏ bướng giống con trai, tính Thúy Hương cứng cỏi, không sợ ài Có Thúy Hương, Vân Nga vừa được gặp Phi, vừa không sợ dì Quyên, từ lúc Thúy Hương nói dì Quyên "bán nam bán nữ", Vân Nga đâm ra sợ dì Quyên ghê nơi, cứ nghĩ đến dì Quyên, da Vân Nga nổi lên như da gà, ghê ghê làm sao.

Thúy Hương đến nhà đón Vân Nga, con nhỏ trang điểm thật đậm, trông lạ quá, tự dưng Vân Nga thấy Thúy Hương thay đổi khác thường. Trước nay con nhỏ vẫn giữ vẻ tự nhiên trên gương mặt, giờ thì nó vẽ tùm lum tà la, giăng như diễn viên hay ca sĩ vậy, Thúy Hương nói:

- Hương thấy Vân Nga đừng nên bắt chước Hương vì Vân Nga xinh rồi, đừng có trang điểm nữa.

- Nhưng đi chung với Hương, da mặt Nga trông nó nhọt nhọt làm sao ấy.

- Trang điểm hư da hết đó.

- Vậy sao Hương trang điểm chi vậy?

- Dì Phụng bảo Hương trang điểm để tiếp xúc với khách cho họ nể mặt.

Thúy Hương nói dối, là vì con nhỏ không muốn cho Vân Nga nổi bật, con nhỏ muốn Vân Nga bị lu mờ trước con nhỏ, đó là trò cáo già của con nhỏ, Vân Nga tin ngay, nói:

Ừ nhỉ, Nga thấy dân buôn bán ai cũng thích trang điểm cho ra danh đá một chút để để... bắt nạt khách hàng, đúng không.

Thúy Hương cười lớn, Vân Nga có cái đầu ngây thơ cố hữu, con nhỏ chỉ biết chúm mũi vô ba cuốn sách bệnh lý của nó, đâu còn thời gian để ý chuyện ngoài đời, Thúy Hương gạt Vân Nga như trở bàn tay.

Thúy Hương làm bộ chán nản:.

- Hương đâu thích trang điểm, nhưng

kẹt một nỗi giúp Yiệc cho dì Phụng nên phải chiều ý bà, nếu không bà cho nghỉ việc, một tháng mất cả triệu tiền lương như chơi.

- Vân Nga tròn mắt:

- Di Phụng trả lương cho Hương nữa há? Không phải Hương làm giúp Di Phụng sao?

- Lương là tiền căn bản Di Phụng cho theo qui định hàng tháng, chứ đi ấy cho Hương đủ thứ hà.

- Vậy thì Hương giàu ghê đi há? Vân Nga ăn cơm nhà đi học, muốn bao nhiêu tiền đều xòe tay xin ba mẹ cả.

- So với Nga, Hương tiếp xúc với đời nhiều. Hương biết bon chen từ hồi học cấp hai chđ dẫu chờ tới bây giờ, Nga nhớ nghe, muốn tìm hiểu người nào, Nga cứ hỏi Hương Hương sẽ nói cho Nga nghe về người đó không sót một chi tiết.

Nga đỏ mặt, muốn hỏi đến Phi vài câu nhưng mà mắc cỡ nên im luôn, Hương nhìn Nga, nói:

Muốn hỏi thăm ai không

- Không.

- Nga không quan tâm đến ai à?

- Ô không. . '

- Chẳng hạn như một đứa con trai nào đó thích và theo đuổi Nga.

- Ngakhông thích họ.

- Vậy mới nói, Nga kén chọn kinh khủng.

- Không phải là kén chọn mà là không muốn dây dưa vào ba thứ chuyện yêu đương phiền phức đó, Vân Nga chỉ thích chú tâm vào việc học hành thôi, bao giờ mình lớn rồi hãy tính.

Thúy Hương thở ra nhẹ nhẹ, nãy giờ nó nói vòng vòng vo vo đủ chuyện, cũng chung qui là dẫn tới chuyện tìm hiểu xem Vân Nga có để ý đến Phi không. Giờ nghe Vân Nga nói vậy,

Thúy Hương mới yên tâm, rõ ràng Vân Nga yêu quý sự nghiệp tương lai của con nhỏ hơn chuyện yêu đương Yêu, Vân Nga cho là phiền phức, là mất thời gian học tập, có nghĩa là Vân Nga để dành chuyện yêu đương đến khi ăn học thành tài. Vân Nga làm bác sĩ, ít ra cũng phải lấy một anh chàng bác sĩ bằng hoặc hơn nó, Thúy Hương cười tươi:

- Tại Vân Nga học giỏi, còn Hương, Hương học bành chỉ là để cho có học thôi, nếu Hương xin nghỉ, ba mẹ cự nự ghê lắm. Hương ráng học xong đại học thì lấy chồng, an phận làm vợ làm mẹ một anh chàng do Hương chọn.

Vân Nga hỏi:

- Tiêu chuẩn như thế nào? '
- Đẹp trai, có nhiều tiền, giám đốc công ty được Ưu tiên hàng đầu.
- Hương làm như chọn quần chọn áo vậy? Hương biết chọn, họ không biết chọn sao? Nhỡ Hương chọn họ, họ không chọn Hương cũng như không.
- Nhỏ này ăn nói xúi quẩy không hà, chưa chi đã nói chuyện không may.
- Vậy là Hương có chọn một người rồi đó hả.
- Tất nhiên, Vân Nga để xem Hương "thu phục" anh ấy về làm đức lang quân nè nha.
- Hương giống như con Bạch cốt tinh trong p.him Tề Thiên ghê đi.
- Nói Hương là yêu quái đó hả?
- Chứ còn gì nữa, con gái mà đòi "bắt xác, con trai về làm chồng. Không yêu quái thì là gì chứ
- Đúng là Nga chưa biết cách kiếm chồng, để Hương kiếm chồng cho Nga thấy nghe.

Vân Nga đỏ mặt, Thúy Hương thật hết sức nói, rõ ràng là Thúy Hương lặn lội nhiều ngoài xã hội, nên ,con nhô già giặn trong cách suy nghĩ quá đi mất, Thúy Hương không giống như Vân Nga, Vân Nga làm gì dám nghĩ tới ba cái chuyện lớn lao hệ trọng đó chứ, lấy chồng là chuyện quan trọng nhất của đời người, Vân Nga còn sống lệ thuộc ba mẹ, còn sinh hoạt trong nhà trường, Vân Nga nghĩ mình' còn bé lắm, chưa hợp với mấy chuyện đó.

Vân Nga nói:

- Đừng có đùa với tình yêu Hương ơi, muốn lập gia đình, cần phải hết sức chín chắn trong việc chọn lựa người mình gọi là chồng sau này, không phải dùng thủ đoạn này, thủ đoạn nọ để gài bẫy, bắt người ta cưới mình là yêu đâu. Sau này sẽ mất hạnh phúc đó.

- Vậy theo Nga thì sao?

- Cần phải xem người đó có thật lòng yêu Hương và muốn lấy Hương làm vợ không, rồi mới ưng làm đám cưới, đừng có lòa mắt người ta.

- Nói như Nga, già *móc* đầu vẫn chứ lấy được chồng.

- Hương quan trọng chuyện lấy chồng dữ vậy sao? Không lấy chồng, Hương có chết đâu nào?

- Vân Nga không biết đâu, con gái xinh đẹp chỉ có một thời, tuổi của Nga với Hương là độ tuổi còn tươi mơn mớn, để kiếm chồng nhất, nếu không chịu tranh thủ yêu, chờ mấy năm nữa trở thành gái già như dì Quyên, dì Phụng, có ma nó ưng lấy mình.

Vân Nga lắc đầu, con nhỏ chỉ có một mục đích trong cuộc sống của nó là lấy chồng, và kiếm thật nhiều tiền, Thúy Hương không có lý tưởng hay một hoài bão nào ngoài lợi ích cá nhân của nó cả. Vân Nga "chịu", không thể nào hiểu nổi Thúy Hương, cuộc sống nó thu hẹp quá đi mất, đến cả chuyện tình yêu mà Thúy Hương cũng xem như một món hàng vậy, còn gì để nói nữa chứ

Trong lúc Vân Nga còn lơ mơ suy nghĩ thì Thúy Hương đã lôi Vân Nga về thực tại con nhỏ mở máy xe nói:

- Lên xe, Hương chèo đi đến chỗ dì Quyên.

Ừ, sao Hương sất sảng đến chỗ dì Quyên vậy? Hương với dì Quyên kỳ nhau lắm mà?

- Thì Hương làm tài xế cho Nga nè Vì Nga?

Ừ, chủ nhật này, Hương tất cả vì Nga mà Sao Nga được ưu tiên ghê vậy?

- Còn ở đó hỏi, lên xe đi Nga, kéo dì Quyên chờ, chắc là bà có nấu món gì đó cho Nga ăn cũng nên.

- Hương không ngăn Nga chơi với dì Quyên sao?

- Không, vài điều kiện ần nào Nga đến đó cũng có Hương đi kèm theo, dì Quyên có rủ rê Nga đi đâu, thì Nga nhường cho Hương quyết định, là Hương theo bảo vệ Nga, được chưa?

Hương thủ đoạn, là Hương muốn giữ Nga hãm bản trên hãm bản để làm bức tường chắn ngang Nga với Phi. Có Hương, dì Quyên đừng hòng làm mai làm mối Nga cho Phi, Hương sẽ chiếm lấy Phi cho riêng nó.

Thúy Hương chở Vân Nga đến cửa hàng sách của dì Quyên, nó vui mừng nhận ra Phi đang ở trong đó, thì ra Hương đoán chuyện như Gia Cát Lượng, dì Quyên đứng ra hẹn hò cho Nga với Phi.

Thấy Thúy Hương chở Vân Nga tới, đi Quyên cảm thấy hết sức thất vọng, hôm qua đi Quyên gọi phôn báo cho Phi hay chuyện đi đã rủ Vân Nga chủ nhật này. đến chơi, Vân Nga nhận lời cho nên Phi' tới đây chờ gặp Vân Nga, vậy mà bây giờ Vân Nga đến cùng với một con... kỳ đà cản mũi.

Thúy Hương vừa dừng xe, đã ríu rít gọi

Anh Phi!

Vân Nga ngồi im ru, cô nhỏ trong trạng thái thật khó tả, được gặp lại anh chàng tên Phi để thương đó quả thật là một điều bất ngờ, có phải là do nhĩ ý của đi Quyên không? Đi Quyên rủ Vân Nga hôm đó, có ý như muốn Vân Nga tới một mình, đi nói "lúc nào rảnh Vân Nga cứ tới một mình" và "đi một mình có lẽ hay hơn đi Quyên cứ nói tới nói lui Vân Nga hãy tới một mình, giờ Vân Nga mới biết là đi Quyên có nhĩ ý làm mai mình cho Phi. Vậy mà Thúy Hương dám đặt điều nói xấu cho đi Quyên, Vân Nga vỡ lẽ ra Thúy Hương thích Phi, chứng minh cụ thể là Thúy Hương tự dung thoa son trát phấn đầy mặt, còn bảo Vân Nga đừng có trang điểm để Vân Nga lu mờ trước nó. Bọn bè thân với nhau xưa nay, Thúy Hương cần gì phải dùng mấy thủ đoạn đó với Vân Nga chứ! Vân Nga nhìn thấy Phi, có hơi hơi cảm tình vậy thôi, chứ người ta là đàn ông con trai, còn mình là eon gái, đâu dễ tươt tươt cho mắt mặt mát mảy. Mình là con gái, có thích người ta cũng để từ từ, muốn yêu một người, ngoài diện mạo hợp nhãn ra, còn phải dò xem tính tình người đó có đáng cho mình thương không trước đã. Đối với Vân Nga, đàn ông đáng yêu là một người hào hiệp, phóng khoáng, tính anh hùng quân tử cao thượng. Vân Nga một khi đã yêu ai là đã phục người đó, Vân Nga chỉ yêu người có tư duy, tư cách hơn Vân Nga, nghĩa là "cao hơn Vân Nga một cái đầu.

Phi nhìn Vân Nga với ánh mắt triu mến thấy rõ, Vân Nga nhìn Phi rồi ngồi im ru, một lúc sau. cô bé tuột xuồng khỏi yên xe, Phi nói:

- Vân Nga vào đây ngồi nghỉ chân.

Thúy Hương không nghe Phi nói tới tên mình, phụng phịu hờn trách:

- Còn em sao không mời?

Phi cười cười:

- Thấy Hương đứng đó được rồi. .

- Là sao?

- Tôi nói đùa cho vui thôi chứ mời hai cô vô nhà ngồi uống nước, đứng hoài mỏi chân.

Vân Nga đi vô nhà, mắc chứng gì phải để cho người ta mời tới thỉnh lui. Nga đâu là gì của Phi mà phải đứng đó đồng đánh làm phiền Phi chứ. Nga ngồi im, nhìn quanh mấy cái tựa sách, hỏi:

- Anh Phi hay tới đây chơi. /Ấm à?

Phi cười:

- Cũng thỉnh thoảng thôi, lâu lâu anh mới có một chủ nhật rảnh, chỗ của di út là thích hợp cho đầu óc của anh nhất. Tới đây xem có sách nào' hay ha y thì thường thức mấy đoạn để mở mang kiến thức xã hội.

Thúy Hương sợ Phi trò chuyện làm thân với Vân Nga, con nhỏ đang đứng làm nũng trước quầy, vội chạy vào ngồi cạnh Phi, nói:

- Anh Phi thích đọc loại sách nào nhất?

Phi nói:

- Tôi đọc lung tung, sách nào đáng tin cậy thì đọc.

- Sao biết sách đáng tin cậy?

- Nhìn tên tác giả thì biết.

- Vậy là anh Phi đọc sách nhiều, chắc uyên bác lắm?

- Chắc còn lâu lắm mới được gọi là uyên bác, đọc để hiểu thôi, có khi đọc xong quên luôn rồi.

- Anh Phi khiêm nhượng hoài, Hương rành anh Phi hết mọi chuyện, giấu Hương làm gì.

Thúy Hương nói để tỏ cho Vân Nga biết là nó với Phi đã .khá thân mật, khá hiểu biết nhau.

Phi ngạc nhiên:

-Ừa,Hương nói Hương rành về tôi,mà rành chuyện gì vậy"

- Anh Phi là một người rất "siêu",ltương lai kế thừa chức vụ .giám đốc của công ty may mặc Thanh Nguyên, giám đốc một công ty có tầm cỡ như vậy, cô phải đã ,đạt trình độ rất "siêu" không'

Vân Nga lại vỡ lẽ một lần nữa, Phi sắp làm giám đốc công ty may mặc Thanh Nguyên, thảo nào hôm đó Thúy Hương cứ tìm tòi hoài ba thứ nhãn hiệu. hàng may sẵn, và nó xác định đúng mục tiêu công ty Thanh Nguyên, hóa ra là Thúy Hương vì thích Phi, nên tìm tòi lý lịch bản thân của Phi, con nhỏ có vẻ

như chủ động tấn công vào khung thành tình cảm của Phi thì Vân Nga nên im lặng cho Thúy Hương thực hiện ý đồ của nó. Nếu Phi thương nó. Vân Nga sẽ... buồn năm phút.

Buồn thì buồn, chứ biết sao bây giờ, bởi trái tim Vân Nga tự dưng không còn vô tình nữa, mà ở đời hay có chuyện trắc trở như vậy đó, lúc người ta thương mình, mình chẳng thương người ta: Lúc mình không thể thương người ta, trái tim mình nó lại mơ mơ ! mộng mộng nghĩ tới người ta, Thúy Hương đã lên tiếng xí phần Phi về cho nó rồi, Vân Nga có điên cỡ nào cũng phải biết im lặng, giữ chút tình cảm để thương mà Nga trót dành cho Phi ở trong lòng, cảm nhận như là một kỷ niệm đẹp, lấp lánh màu sắc của tình yêu đầu đời. Tình đầu đời chỉ là một chút băng khuâng, dù thành hay vỡ tan cũng có mỗi một mảy duy nhất thôi, đó là màu hồng hạnh phúc. Khi yêu kiểu đó, người ta thường cảm thấy hạnh phúc, dù chỉ *một* mình.

Phi nhìn nhìn Thúy Hương nói:

- Ai nói với Hương điều đó?
- Di Quyên nói.

Di Quyên đi ra khỏi quầy sách từ lúc Vân Nga với Thúy Hương bước vào, là vì có mặt Thúy Hương, di Quyên cảm thấy khó chịu, di giao cho Phi muốn ứng xử ra sao thì ứng xử. Thái độ của di Quyên làm Vân Nga áy náy. Nga cảm thấy mình có lỗi với di Quyên, nhưng Thúy Hương bắt buộc Nga phải để nó đưa đi, sao Nga cãi lại nó được? Nếu Vân Nga lên Thúy Hương đi đến đây một mình, nhờ Thúy Hương bắt gặp, nó sẽ cự nự Nga cho xem, mà Nga cũng không có lý do gì để đi đến đây một mình mà không cho Thúy Hương đi theo, bởi Phi với Nga đâu có là gì của nhau, và di Quyên lại là mối làm ăn của nó.

Thúy Hương liền thoáng nói tiếp

- Hôm chủ nhật trước, anh Phi hứa tới sao không tới vậy? Hôm đó Hương mua rất nhiều trái cây ngon đem tới cho anh Phi dùng, măng cụt, sầu riêng, trái vải, bưởi năm rồi, toàn là đồ ngon. Phi hơi đỏ mặt trước lời ăn nói vợ duyên của Thúy Hương, nó làm như Phi tham ăn lắm vậy, Thúy Hương đâu có biết mấy thứ trái cây nó mua đem tới, di Quyên đã bỏ thói rồi đem quẳng sọt rác. Di Quyên ghét Thúy Hương đến nỗi không thèm đụng tới một thứ gì, dù là một trái vải hay trái măng cụt trong mấy thứ Thúy Hương đem đến, nhưng Phi tế nhị, anh nói:

- Cám ơn hảo ý của Hương nghe, mai mắt có tới đây chơi, Hương đừng bày vẽ chi cho tốn tiền, Hương để tiền mua sách vở học đi

Thúy Hương lắc đầu:

- Hương chán ba cái vụ học hành lắm Đang vui, anh Phi đừng nhắc tới chuyện học hành.

Di Quyên bước vô quây, trên tay bung một cái khay nhỏ bằng mi ca, trên có mấy ly chè bà ba trông bắt thèm, di nói:

- Mấy đứa ăn chè, nói chuyện đi nha. Phi ơi, chuyện học hành có muốn nói thì nói với Vân Nga kia. Vân Nga là sinh viên ngành Y đó nha. Hôm gặp Nga, thấy sách vở Nga cầm, di biết ngay Nga là cô bác sĩ tương lai.

Thúy Hương sa sầm nét mặt, nếu bàn về chuyện học, thì có nghĩa là nó ra rìa. Thúy Hương cảm thấy oán di Quyên, rõ ràng chằng lúc nào di Quyên buông tha nó, đợi có dịp là di Quyên "hạ độc thủ" ngay, đúng là oan gia Phi vô tình hỏi:

- Còn Thúy Hương là nhà gì trong tương lai, nhà báo, nhà khoa học hay nhà kinh doanh?

Thúy Hương lắc đầu:

- Mấy thứ đó em chẳng thích, em không có mộng cao, bởi mộng càng cao té càng đau. Em mơ rất đơn giản, thích có chồng, nuôi con cho chồng, săn sóc chồng con. Mình là phụ nữ đâu táeh ra khỏi thiên chức đó được. Ra xã hội tranh giành địa vị, bon chen, thứ con gái đó không bao giờ đem lại hạnh phúc cho chồng con nếu họ lấy chồng, bởi thời gian họ dành cho công việc, họ là con người của xã hội, không phải của gia đình.

Vân Nga ngồi im, Thúy Hương vì "sắc" quên bạn, nó vì muốn chiếm tình cảm của Phi cho được, đã không ngần ngại đá kích bạn bè. Thúy Hương vạch cho Phi thấy loại con gái ăn học cao, sau này có địa vị xã hội, là loại con gái không thể làm chơ gia đình trở thành tổ ấm hoàn chỉnh, lo chuyện xã hội không lo chuyện chồng con. Thúy Hương muốn làm cho Phi ngán loại con gái tương lai có địa vị cao như Vân Nga, tính Thúy Hương nhỏ mọn, ích kỷ từ trước đến nay, Vân Nga cũng đâu có lạ gì Thúy Hương, chơi với nó cũng vui, nhưng bị nó bán đứng cũng là chuyện thường xuyên mà. Phi nhìn Vân Nga, Vân Nga tránh cái nhìn của Phi, Vân Nga không thích Phi chia sẻ chút nào, Thúy Hương muốn nói gì, cứ để cho con nhỏ nói cho sướng miệng, dù con nhỏ có nói gì đi chăng nữa, Vân Nga vẫn là Vân Nga. Vân Nga không bao giờ cạnh tranh với bạn bè trong vấn đề tình cảm, vì Vân Nga nghĩ *mỗi* con người đều có chân giá trị của riêng họ, chỉ có người quân tử mới nhận diện được cái thiện nơi người khác thôi, không cần phải lên tiếng biện minh thế này thế nọ, vàng luôn vẫn là vàng, thau luôn vẫn là thau, đời thì vàng thau lẫn lộn, nhưng nhận biết đâu là vàng, đâu là thau mới là cái hay của kẻ lỏi đời.

Phi cười cười:

- Mỗi người mỗi quan niệm sống khác nhau, nói như Hương cũng đáng, nhưng con gái nào cũng ở nhà nội trợ như ý của Hương thì công việc xã hội đặt hết lên vai nam giới, không có ai chia sẻ cả. Phụ nữ có nhiều người hay hơn nam giới, nhự thế sẽ mai một nhân tài, làm nghèo đất nước. Nền tảng xã hội là gia đình. Gia đình không bền vững, sao xã hội phát triển được?

- Nhưng người ta vẫn có nhiều gia đình hạnh phúc mà không cần người phụ nữ khuê môn bất xuất như. thời còn phong kiến Hương ơi !

Phi với Thúy Hương nổi máu hùng biện, cuộc nói chuyện trở nên hào hứng, tuy vậy Vân Nga vẫn ngồi im ru, Vân Nga không thể góp chuyện được bởi Vân Nga là mục đích chính của cuộc tranh luận này mà, hai người một người xây một người phá, cứ nói hoài cũng có một ý kiến như vậy

Dì Quyên... ngưng miệng chen vào:

- Thời đàn bà ở nhà làm nội trợ đã "vô viện bảo tàng" rồi Hương ơi, mi lạc hậu chi mà lạc hậu rứa Hương, thời đại bây giờ nam nữ bình đẳng, mi là con gái mà muốn bị bọn nam nó chà đạp như thời còn phong kiến sao hả? Vậy thì cái ngày 8 tháng 3 để làm chi rứa?

Thúy Hương gân cổ cãi: '

- Là do bọn đàn bà chân yếu tay mềm mà không biết thân, mới có cái ngày 8 tháng 3 đó, chỉ tổ cản đàng công việc đàn ông cho khổ thân thêm thôi, ở nhà bế con, săn sóc chồng có phải sướng thân không

Dì Quyên thẳng thừng:

- Mi thử so sánh giữa mi với con Vân Nga đi, mai này mi ở nhà bồng bế con, tối ngày lục đục nơi xó bếp, còn Vân Nga nó làm bác sĩ, được người ta quý trọng, hỏi mi với Vân Nga ai hay hơn? Giới phụ huynh bây giờ đua nhau cho con học vào những trường giỏi là mong cho nó sau này ở nhà bế con hay là mong cho nó làm bác sĩ, làm cô giáo cấp ba hả Hương ?

- Thúy Hương *mím* môi tức giận, dì Quyên đúng là không ưa Hương ra mặt, cái gì dì Quyên cũng đề cao Vân Nga, lần này càng tệ hơn, dì Quyên hạ nó trước mặt Phi một cách .không thương béc, dì Quyên vạch ra cho Phi thấy Vân Nga hơn hẳn Thúy Hương, đưa ở trên trời, đưa ở dưới vực, Phi ngu sao chọn Thúy Hương chứ, theo giữ kè kè Vân Nga, vậy mà Thúy Hương thấy mình vẫn bại thảm hại, Vân Nga ngồi im ru, càng tăng giá trị của Vân Nga lên gấp bội, Vân Nga không cần biện minh, không cần cạnh tranh, vậy mà phần thắng vẫn nghiêng hẳn về phía Vân Nga, duy có điều là Thúy Hương không đọc được ý nghĩ gì đang diễn ra trong cái đầu xinh xinh kia thôi, chẳng biết Vân Nga còn thích Phi không vì chưa bao giờ Thúy Hương nghe Vân Nga nhắc nhở hoặc nhận xét về Phi, cả lúc này, "ngồi trước mặt Phi, Vân Nga vẫn im lu như một con hên dưới biển vậy, kỳ lạ và khó hiểu thật.

Thúy Hương quay sang Vân Nga, con nhỏ hậm hực nói:

- Vân Nga nói gì đi chứ !

Vân Nga chớp chớp hàng mi dài cong vút của con nhỏ hết mấy giây, sau đó cười bằng nụ cười đầy thẹn thùng, Vân Nga nói nhỏ:

- Biết nói gì bây giờ?

- Ôi dễ thương quá là dễ thương, Vân Nga ngoán như một chú mèo con vậy, Phi có cái cảm giác ấm áp qua nụ cười khó tả của Vân Nga, giống như có chú mèo con cạ vào chân tay Phi vậy, êm ái mềm mại và bình yên làm sao.

Thúy Hương vẫn hậm hực:

- Thì Nga nói gì đi chứ Chẳng hạn như cho nhận xét về quan niệm của mọi người ở đây.

Vân Nga nói:

- Mình đến đây để trò chuyện cho vui, đâu phải đến đây để tranh luận đâu mà Nếu mỗi người đã có một ý kiến và quyết định bảo vệ ý kiến của mình, thì tốt hơn hết là đừng cố nên tranh luận nữa, vì tranh luận như vậy chẳng khác nào hai đường thẳng song song, không bao giờ gặp nhau.

Phi chú ý lắng nghe Vân Nga nói, cô bé *nói* chuyện rất có lý lẽ và luôn luôn giảng hòa, Vân Nga tránh né một cách hết sức khôn ngoan và tế nhị để khỏi phải đưa ra nhận xét gì như Thúy Hương bảo Vân Nga lúc nãy, vì nếu Vân Nga bênh dì Quyên, là Vân Nga tự đề cao mình, nếu Vân Nga bênh vực Thúy Hương, thì Phi sẽ đánh giá Vân Nga là một cô gái nhu nhược không có lập trường và giả dối nữa, nếu Vân Nga nói theo Thúy Hương là đi ngược lại sự tiến bộ của phụ nữ trong xã hội Việt Nam nói riêng và phụ nữ trên thế giới nói chung, chỉ có những kẻ không hiểu biết gì về xã hội mới có quan điểm đi ngược lại lợi ích chung của giới phụ nữ như Thúy Hương, con nhỏ đúng là thuộc loại gàn bát sách..

Phi nói:

Vậy thì mình nói chuyện khác vui hơn đi, Vân Nga há?

Lại Vân Nga, Thúy Hương cuống quýt lo trong bụng, hay là Phi thích Vân Nga mới nhờ dì Quyên ,làm mai Vân Nga cho Phi,nếu thế thì Thúy Hương hơi... bị quê đó nha, vì Thúy Hương trót tỏ ra thích Phi một cách lộ liễu quá rồi con gì, phải nhanh chóng ngăn chặn sự kết giao của Phi với Vân Nga, mà "chặn họng" Vân Nga xem ra sẽ có kết quả hơn, muốn vậy, Thúy Hương phải nói thẳng cho Vân Nga biết là mình đã xí giành Phi rồi, để Vân Nga đừng có thân mật với Phi quá mức một người bạn, ai chứ Vân Nga thì rất biết lịch sự, nếu Vân Nga biết Thúy Hương yêu Phi, Vân Nga tất nhiên sẽ nhường bước cho Thúy Hương ngay thôi.Thúy Hương nhìn Vân Nga:

-Nhỏ Nga chẳng có chuyện gì vui để kể cho anh nghe đâu, nhỏ chỉ có bệnh nhân và bệnh viện, Đồ là những chuyện mà ai ai cũng muốn tránh, chẳng ai thích nghe mấy thứ chuyện bệnh hoạn chết chóc cả, nghe xui xẻo thêm.

Phi nói thật lòng nên mặt anh' hơi đanh lại:

- Nhưng nơi đó có tất cả điều tốt đẹp của tấm lòng nhân hậu người thầy thuốc dành cho bệnh nhân, mà không đâu có được, những giây phút mà người thầy thuốc gắng sức giành giật với tử thần sinh mạng quý giá của con người, là điều đáng trân trọng nhất, tôi trái lại với Thúy Hương, tôi thích nghe Vân Nga kể về nghề y, Nga kể đi Nga, kể cho anh nghe chuyện trong nghề của Nga đi, dần dần Hương cũng thích nữa đó đừng lo

Phi xưng "anh" với Vân Nga thật ngọt, vậy mà cùng một câu, Phi lại xưng "tôi" với Hương, quá rõ ràng để nhận ra điều đó, trong lúc nói chuyện, Phi luôn bênh vực Vân Nga.

Vân Nga chạm phải ánh mắt nồng nàn của Phi, trái tim Vân Nga cảm thấy lâng lâng vui sướng, làm sao không lâng lâng xúc cảm cho được chứ, khi Vân Nga cũng có cảm tình với Phi. Tình cảm chề đầu phải như ly chè bà ba của dì Quyên đâu mà nói nhường là nhường được. Phi có quyền tự do của anh, nếu anh có tình cảm với Vân Nga, Vân Nga cũng không chắc mình có nhường cho Thúy Hương hay không nữa, đó là lý lẽ mà phải chờ con tim của Vân Nga phân giải, để sau này rồi hẵng tính.

Vân Nga nói:

- Chuyện bệnh hoạn thì không có gì đáng nghe, trừ khi mình muốn nghe để tìm hiểu phòng ngừa bệnh tật, chứ tụi Nga đi học cũng vui lắm, đủ thứ chuyện linh tính

trên đời, nhưng nếu anh Phi nghe được, sẽ cười tụi Nga là trẻ con cho xem.

- Anh thích tính trẻ con, tính trẻ con khiến mình vô tư hoài hoài, muốn sống như trẻ con đâu phải là dễ. Vô tư như vậy, tầm hồn mới thánh thiện, trong sáng, anh sợ mấy cô già trước tuổi, mấy cô đó già đời, lọc lõi mình chịu không nổi họ đâu.

Thúy Hương có vẻ "nhột nhột", nó nhúc nhích trên ghế, cảm thấy hối hận vì chuyện lúc đầu nó nói với Phi là nó thích lấy chồng và ở nhà săn sóc chồng con, Thúy Hương nghĩ chắc là nó đi lệch hướng rồi, Phi có vẻ thích bản tính ngoan hiền và ít nói lng tung của Vân Nga, có nghĩa là anh không thích nghe mấy chuyện có vẻ "thực tế trần trụi" quá mà anh thích mơ mộng một chút. Dẫn kinh doanh, bon chen kiếm đồng tiền suát năm suốt tháng mà còn thích mơ mộng sao? Thì ra Thúy Hương nghĩ sai về Phi, Thúy Hương nghĩ Phi là dân làm kinh tế, đầu óc chai sạn, cảm xúc chai sạn, chỉ biết thường thụ vật chất và thích cuộc sống đầy tiền bạc, cho nên Thúy Hương đem những suy nghĩ quá thực tế của nó nói cho Phi nghe, ai ngờ Phi lại chán nghe chuyện của nó, anh chàng thích bay bay lên một chút trong mấy chuyện trẻ con linh tính của Vân Nga, nhìn cái vẻ nghiêng nghiêng đầu đầy chiều chuộng của Phi về phía Vân Nga, Thúy Hương cảm thấy "ghen" vô kể, nhưng không biết dùng cách gì níu kéo Phi về phía mình. Suy nghĩ mãi, cuối cùng Thúy Hương nói:

- Vân Nga có đầu óc trẻ con là đúng rồi, Hương nhớ hôm trước Nga nói với Hương là Nga không muốn dây dưa vào ba thứ chuyện yêu đương phiền phức

đó nhớ không. Nga còn nói Nga chỉ thích chú tâm vào chuyện học hành thôi, chuyện yêu đương bao giờ Nga thành tài, Nga sẽ chọn một anh giáo sư, bác sĩ để lấy làm chồng, Nga chỉ thích lấy chồng cùng ngành cùng nghề thôi, Đúng không?

Vân Nga tròn tròn đôi mắt bồ câu xinh đẹp nhìn Hương, đúng là Vân Nga có nói không muốn dây dưa vào ba thứ chuyện yêu đương phiền phức, Nga có nói Nga chỉ thích chú tâm vào chuyện học hành, nhưng Vân Nga đâu có 'bảo sẽ chọn chồng là giáo sư, bác sĩ, là thích chồng cùng ngành nghề gì gì đâu nào, sao tự dung Thúy' Hương dám dựng đứng lên một chuyện động trời như vậy chứ, Thúy Hương nói như thế sẽ chạm nặng vào tự ái của Phi, tất nhiên nếu Phi tin đó là lời do Nga phát. biểu thật thì anh sẽ mất cảm tình ngay với Nga. Nếu anh là một anh chàng đầy tự ái lẫn đầy tự trọng: Thúy Hương ầu quá, không biết đây là lần thứ mấy Thúy Hương b.án đứng Vân Nga như vậy con nhỏ có ý đồ loại Vân Nga "ra khỏi vòng chiến" rõ ràng.

Thúy Hương nhìn Vân Nga, nháy mắt gật đầu, có ý bảo Vân Nga nên mau mau thừa nhận lời Thúy Hương nói là đúng.

Vân Nga lắc đầu:

- Nga nói thích lấy chồng giáo sư, bác sĩ lúc nào vậy? Nga đâu có nghĩ tới chuyện đó

Thúy Hương không bao giờ nghĩ Vân Nga phản bác lại lời đơm đặt của nó, vì từ trước tới nay, cho dù Thúy Hương có dựng chuyện gì đi nữa, Vân Nga vẫn im lặng, im lặng rồi sau đó phản đối riêng với Thúy Hương, xem như huê cả làng.

Phi cảm thấy buồn vì câu nói của Thúy Hương nên ngồi im ru, nghe Nga nói vậy, mặt Phi' tươi lên được một chút.

Dì Quyên nãy giờ im lặng, dì chọt chen vào câu chuyện của ba đứa:

- Tau nghĩ Vân Nga có điên cũng không lấy ông giáo sư bác sĩ, bọn mi biết làm tới giáo sư bác sĩ khoảng bao nhiêu tuổi không? Chí ít cũng phải năm, sáu chục tuổi, bằng tuổi ông nội của bọn mi đấy. Thúy Hương ơi, mi đặt điều nào có lý một chút đi, chẳng hạn Van Nga gả cho một chàng giám đốc trẻ trẻ cỡ tuổi... thằng Phi, có lẽ hay hơn đó nha.

Phi đỏ mặt, Vân Nga cũng đỏ mặt vì xấu hổ. Dì Quyên ăn nói bạo ghê nơi, cứ thẳng như mực tàu ấy, Vân Nga không biết độn thổ Nếu biết, Vân Nga cũng độn thổ đại cho khỏi mắc cỡ với Phi, Thúy Hương ngược lại, con nhỏ tái mặt, mét như tàu lá, không biết vì giận hay vì "ghen" nữa đây?

Dì Quyên chưa chịu tha, nói tiếp:

- Tau chỉ nói con Nga xứng với thằng Phi hà.

Phi phải kêu lên:

Út, đừng nói chơi kiểu đó, Vân Nga giận bây giờ.

- Vân Nga ngoan, sẽ không giận dì út đâu đúng không Vân Nga, dì chỉ so sánh, thí dụ thôi mà.

Vân Nga còn đỏ mặt, ngượng nghịu đáp:

- Cháu đâu dám hỗn với dì.

Dì Quyên cười cười:

- Nếu là sự thật như vậy, càng hay biết mấy.

Dì Quyên làm cho không khí trở nên nặng ghê đi, Phi không dám nhìn Vân Nga nữa, yì nhìn thấy Vân Nga xấu hổ, Phi thấy thương thương làm sao. Dì Quyên chơi sao mà ác dữ thế chẳng biết, hại con người ta không biết làm cách nào để biến khỏi đây cho đỡ quê mặt, Phi cũng không dám nhìn Thúy Hương, Phi sợ Thúy Hương bị ngượng vì câu chuyện đã đi tới chỗ khó xử quá rồi, cũng tại mỗi "oan gia" giữa dì Quyên với Thúy Hương mà ra thôi, Phi muốn trò chuyện đàng hoàng với Vân Nga, tự Phi phải có cách để được trò chuyện đàng hoàng với riêng Vân Nga, nghĩa là một khung cảnh chỉ có Phi với Vân Nga thôi, Phi phải làm sao gặp Vân Nga. mà không có "con kỳ đà" Thúy Hương đi theo cản mũi đây"

Vân Nga đang ngồi học bài thì Thúy Hương tới, con nhỏ rủ rê:

- Nga, đến công ty anh Phi chơi không?

Vân Nga rụt vai, cảm giác xấu hổ gai gai trên sống lưng Vân Nga, cô nó:

- *Thôi*, Nga bận học bài thì phải thi môn Nhi rồi, Thúy Hương một mình đi

Vân Nga cảm thấy thắc mắc chẳng biết tại sao Thúy Hương thích Phi, con nhỏ muốn loại Vân Nga ra khỏi sự chú ý của Phi, lại còn rủ Vân Nga đến đó làm gì, nếu vậy Thúy Hương đi gặp người nó thích một mình, coi phải có vẻ tự do hơn không?

- Đi một chút rồi về, Thúy Hương biết chỗ anh Phi làm việc rồi nè, văn phòng trên tầng một của cửa hàng Thanh Nguyên, chỗ Vân Nga nói thích mấy con ma no canh đó nhớ không?

Vân Nga gật đầu:

Nhớ.

Thúy Hương nằn nì:

Đi chút há?

Ông Phi không có mời, tự dung mình tới làm phiền người ta làm việc không được kỳ lắm.

Bạn bè với nhau rồi, muốn gặp là gặp, cần gì phải mời mọc khách sáo.

- Thì Thúy Hương đi một mình đi, Nga học bài gấp lắm, thời gian là vàng bạc mà. Nếu rớt, đến năm sau thi lại khổ hơn, vì năm sau bận bài vở rồi, khó đạt lắm.

Thúy Hương cười tươi, đứng lên:

- Vân Nga nhớ nha, là Hương có đến rủ Vân Nga đảng hoàng, không phải Hương trốn Vân Nga để đi thăm anh Phi một mình. Bạn bè thân, sau này có gì không vừa lòng, Vân Nga đừng có trách móc Thúy Hương nha?

- Còn gì đâu mà trách móc.

- Vân Nga nghĩ đơn giản, chứ Hương thấy không đơn giản chút nào.

- Hương nói gì Nga đâu có hiểu ý Hương, là Nga học bài nên không đi với Hương được thôi mà, giận hả?

Thúy Hương xua tay, mở máy xe:

- Đâu có giận. Không đi, Hương đi một mình vậy.

Thúy Hương đi rồi, Vân Nga ngồi ngẫm nghĩ mới biết là Thúy Hương "dương đông kích tây", con nhỏ giả vờ đến rủ Vân Nga, nhưng trong bụng lạy trời cho Vân Nga từ chối, là vì Thúy Hương thích đi tới chỗ Phi một mình, nhưng sợ đi mà không rủ Vân Nga, Vân Nga sẽ trách Thúy Hương chơi xấu

Vân Nga lắc đầu, cố xua đi chuyện phiền phức của Thúy Hương, mặc con nhỏ đi, con nhỏ muốn làm gì tùy ý, nhiệm vụ của Vân Nga bây giờ là phải học bài để thi cho đạt từ điểm bảy trở lên. Nếu thi dưới điểm bảy, Vân Nga sẽ buồn còn hơn là Thúy Hương giả dối với Vân Nga, Phi với Vân Nga chỉ là mới quen biết nhau thôi, Vân Nga chẳng thể tự tiện đến chỗ Phi mà không có lời mời của anh. Có lẽ Thúy Hương vì thích Phi quá, cho nên nó quên giữ thể diện của mình cũng nên, Phi sẽ nghĩ sao khi hai đứa con gái đường đột đi tìm Phi, chắc là anh sẽ không hoan nghênh gì mấy đâu.

Thúy Hương đến chỗ cửa hàng mua bán sản phẩm công ty Thanh Nguyên, con nhỏ hất mặt hỏi một cô nhân viên bán hàng đang đứng trong quầy:

Chị thấy anh Phi có ở đây không?

Cô nhân viên nhìn Thúy Hương, tuy mắt cảm tình bởi cái lối hỏi ba đá của nó, nhưng sợ nếu không trả lời, nhờ Thúy Hương là người nhà giám đốc, hoặc bạn bè gì của Phi thì phiền phức về sau, cho nên cô ta gật đầu nói "có"

Thúy Hương mừng lắm:

- Gọi anh xuống giùm tôi đi, hay là cô nói số phon tay của anh, tôi tự gọi.

Cô nhân viên đổi thái độ bởi câu nói hớ của Thúy Hương, con nhỏ tự tổ cáo mình không phải là bạn thân. Nếu thân, sao cả đến số phon của Phi cũng không có?

- Ông Phi đang làm việc với khách, cô chờ đi nha!

Thúy Hương nói:

- Nếu anh Phi biết cô để cho tôi phải chờ, chắc chắn là cô xách gói ra cửa đó nhà.

- Thì cô tự lên đó gặp ông Phi đi, tôi đã bảo ông đang có khách, không dám gọi đâu

Người thanh niên đứng cạnh cô phục vụ, tế nhị hơn, anh ta nói:

- Được rồi, để tôi gọi cho, nhưng nói là cố ai gặp hả cô?

Thúy Hương ngheh mặt:

Vân Nga, sinh viên năm thứ tư đại học y dược, được chưa?

Hai cô bán hàng rỉ tai nhau:

- Sời ơi Bác sĩ tương lai gì cái mỏ nhọn hoắt như mỏ két, chắc ăn hiếp bệnh nhân ghê lắm.

Thúy Hương cười thầm trong bụng đâu ai biết Thúy Hương nói dối chứ. Tất nhiên Phi nghe tới tên Vân Nga, sẽ chạy xuống ngay cho mà xem, có cách đó Thúy Hương mới được gặp Phi thật nhanh.

Quả nhiên đúng như dự đoán của Thúy Hương, anh con trai đó nói tên Vân Nga xong, đã gật đầu dạ dạ tới tấp. Cát máy anh chàng nhoèn miệng cười thật tươi với Thúy Hương:

- Anh Phi xuống ngay, thưa cô.

Vừa dứt tiếng, Phi đã trên cầu thang hấp tấp đi xuống, Thúy Hương nhìn thấy gương mặt rạng rỡ của Phi, cảm thấy trong bụng không vui. Phi rạng rỡ như vậy là vì anh ngỡ Vân Nga tới thăm mình, nếu biết là Thúy Hương, có lẽ Phi không thềm tiếp lắm đó, càng nghĩ, Thúy Hương càng tức, con người ta thật là có phần không cần gì lo Vân Nga không cần làm gì cả, vậy mà đi Quyên thương Vân Nga, bênh vực Vân Nga, Phi thì ưu ái Vân Nga đến nỗi mới nghe tên con nhỏ, đã bỏ khách ngồi một mình, hấp tấp chạy đón, ai cha, thật là tự ái.

Phi nhìn quanh để tìm Vân Nga, anh chàng nhân viên lúc nãy chỉ về phía Thúy Hương:

Cổ đứng đằng kia, xếp Phi ơi!

Phi nhìn theo tay chỉ, thấy Thúy Hương, anh ta sa sầm nét mặt, nhưng sau đó lấy bình tĩnh, anh đi về phía Thúy Hương, hỏi:

Hương đó à? Còn Vân Nga đâu, sao không thấy

Thúy Hương nói:

Em đến một mình. Sao lúc nãy thằng Bình nói có Vân Nga mà, nó còn nói Vân Nga học năm tư đại học y dược.

Là em đùa với anh cho vui thôi, anh làm gì quan trọng Vân Nga ghê vậy? Không có Vân Nga, anh có tiếp em không?

Ờ... tiếp chứ sao không?

Lúc nãy em rủ Vân Nga đến thăm anh, nhưng nó không thềm đi. Nó nói làm biếng đi lắm, ở nhà học bài thích hơn, có vẻ nó không thích giao thiệp với anh.

Phi đã quen với cái lối đơn đặt quen miệng của Thúy Hương rồi, anh cười nửa miệng ra vẻ chế diễu:

- Vậy à, chắc cô bạn học bài thật, dân y khoa học dữ lắm, đâu có đủ thời gian đi long nhong, tôi cũng có một đứa em bà con học năm thứ ba y khoa, tôi thừa biết Vân Nga học như thế nào nên rất thông cảm với cổ Thúy Hương là bạn thân thiết của Vân Nga, còn trách móc Vân Nga à?

Em đâu có trách móc nó làm gì, rủ đi thì đi, không đi thì thôi. Em thích gặp anh một mình hà, có Vân Nga, nói chuyện không được tự nhiên cho lắm.

Phi làm thinh, nghe gai óc nổi dài dài theo sóng lưng, chắc là khổ với cô nàng dai như đĩa hám này quá. Cô ta ra mặt theo đuổi Phi như thế này, chắc là Phi phải trốn mới xong, dùng tên của Vân Nga gạt Phi được một lần thôi, sao gạt hoài được, Phi sẽ dặn tụi nhân viên đề cao cảnh giác Thúy Hương mới được, cái mặt này dễ nhớ lắm, nhất là cái... mỏ nhọn hoắt như mỏ két ấy.

Thúy Hương rủ rê:

- Anh Phi đi uống nước với Hương đi

Phi nói, cố giữ vẻ tự nhiên để Thúy Hương không nhận ra ánh mắt nói dối:

- Thúy Hương để cho lần sau nha, tôi đang bận tiếp đỡ dang một vị khách, lúc này xin ông ta chờ cho hai phút, ló hai phút rồi, tôi phải trở lên bàn việc tiếp kéo ông giận cắt hợp đồng thì hại lắm, bye được không?

Thúy Hương xụ mặt:

- Anh làm việc mấy phút nữa, em chờ?

Phi lắc đầu:

- Chờ không được đâu Hương ơi, chuyện làm ăn kinh doanh mà, cho cáo lỗi nha, có được không?

Thúy Hương giận dỗi:

Được! Tất nhiên là được rồi, nếu là Vân Nga, chắc chắn anh bỏ khách để tiếp nó, đúng không .

Phi cười cười cầu hòa:

Vân Nga biết tôi bận bịu, làm gì cỗ tới đây mà tiếp với không tiếp, thú thật Hương thông cảm, tôi làm việc suốt, thỉnh thoảng mới có rảnh rồi một buổi sáng chủ nhật sang dì Quyên đọc sách ké, đến sách mà không có thời gian để đọc nữa là đi chơi.

- Nói như vậy, có nghĩa là anh nói em bất lịch sự chứ gì? Điều gì Vân Nga làm, anh cũng cho là hay là tất, bù lại nó có quan tâm anh bằng em không?

- Thúy Hương nghĩ oan cho tôi rồi, tôi đâu dám ăn nói bừa bãi vậy. Thúy Hương đến chơi, tôi cảm ơn Thúy Hương mới phải chứ, nhưng lần này bận quá không tiếp Hương được, đành phải cáo lỗi vậy, hay là lần sau Hương gọi điện thoại hẹn trước đi, có được không Anh nói vậy, nhưng số phôn của anh đâu, chẳng chịu đưa cho "người .ta", sao người ta biết mà gọi chứ

Phi móc túi đưa cho Thúy Hương tấm danh thiếp của anh, Thúy Hương mừng lắm, đón lấy đọc xong cất vào ví ngay, thì ra Phi cũng thích giao thiệp với Thúy Hương, chứ nếu không ưa Thúy Hương, anh đâu có đưa danh thiếp cho Hương làm gì, có lẽ lần này Phi đang bận tiếp khách thật, có số phôn của Phi rồi, Hương muốn gọi cho Phi lúc nào mà chẳng được, chắc chắn Thúy Hương sẽ phôn cho anh với nhiều cuộc hẹn, hy vọng qua những lần nhìn tình cảm sẽ nảy nở tốt đẹp, lúc đó dù muốn tranh giành Phi, Vân Nga cũng hết cách